

Sona Doğru

– maviye-surgun · 17 Mayıs 2026

Dünyadan bulaşan kirler,
Beni böyle yaptı.
Ellerimde kan var,
Yıkamalıyım dağlardan çıkan pınarlarda.
Doğduğum gün gibi olamasam da
Arınmalı ruhum ve vücudum...

Nasıl bulaşmış bu kadar
Bütün insanlığa bu kan?

Tuz bastım yaralarım,
Söz geçerse yarıma.
İçimde öldü tüm duygular,
Astım hepsini bir akşam.
Gazetelerde sür manşetler
Taş adam...

Ellerim neresinde hayatın?
Tutunamamış hiçbir yerinden.

Yaşlanırım her geçen gün
ve bütün canlılar yaşlanır,
Hatta dünya ve hatta kainat.
Sona az kaldı...

Ne var ayakta kalan?
Kaç kişi kaldı dik duran?
Eğri büğrü yollarda yamulmayan,
Adam aranır oldu mumla,
Yılan dersen kumla...

Ben mi hayata
Hayat mı bana tutunuyor?